

Mùa Xuân Úc Châu

Trong quá khứ, mặc dù đã có nhiều tranh luận về hiện tượng El Nino và La Nina cùng những ảnh hưởng của chúng đến khí hậu toàn cầu như thế nào. Và Úc Đại Lợi không thể nào ngoại lệ. Ảnh hưởng của hiện tượng El Nino trong thập niên gần đây đã làm cho thời tiết mùa đông thêm buốt giá và mùa hè nóng gay gắt hơn. Sự thay đổi nhiệt độ bất thường đã tạo nên nhiều cơn cháy rừng to lớn, mưa đá, cùng bão lụt khắp mọi nơi.

Những việc nói trên ảnh hưởng rất nhiều đến sức khỏe của mọi người, nhất là những vị cao niên vì cơ thể không thể thay đổi nhanh chóng như sự thay đổi của khí hậu.

Mùa đông năm vừa qua thời tiết đã xuống dưới không độ C thường xuyên hơn và tuyết rơi ở nhiều vùng quanh thành phố Sydney. Hiện tượng này chưa bao giờ xảy ra trong quá khứ vì khí hậu thành phố Sydney nằm trong vùng ôn đới tương đối dễ chịu quanh năm với hơn 340 ngày nắng ấm một năm.

Theo quy luật tuần hoàn của tạo hóa bốn mùa Xuân Hạ Thu Đông là một điều quan trọng trong trời đất, quyết định sự

thay đổi đời sống không ngừng của vạn vật. Riêng mùa xuân mang đến cho từng cá nhân chúng ta những niềm hy vọng mới, làm hồi sinh và nuôi dưỡng những khát vọng hằng ấp ủ từ lâu,...

*Năm canh trần trọc tay ngang trán
Sáu khắc tung bừng bóng cờ bay*

Đúng như thế, mùa xuân năm nay đã mang đến cho cộng đồng người Việt tự do Úc Châu những tia hy vọng và niềm tin mới.

Đầu xuân năm 2015 trên nước Úc Đại Lợi có nhiều sự kiện nổi bật. Sau 40 năm tranh đấu không ngừng nghỉ của cộng đồng người Việt tự do Liên Bang Úc Châu (CĐNVTD LB UC) lá cờ vàng mến yêu được chính quyền địa phương chính thức công nhận là biểu tượng của người Việt tị nạn và đã tung bay phát phới trên hai thành phố Maribyrnong tiểu bang Victoria vào ngày 20 tháng 10 năm 2015 và thành phố Bankstown tiểu bang New South Wales Úc Châu ngày 27 tháng 10 năm 2015. Đây là một chiến thắng cũng là một tin vui của CĐNVTD UC nói riêng và cộng đồng người Việt tị nạn cộng sản trên toàn thế giới nói chung.

Hội Đồng thành phố Maribyrnong tiểu bang Victoria công nhận lá cờ vàng là biểu tượng của cộng đồng người Việt tị nạn cộng sản với số phiếu 100%.

Chỉ một tuần sau đó, sau thời gian dài vận động. Ngày thứ ba 27 tháng 10 năm 2015, trước sự chứng kiến khoảng 200 người Úc gốc Việt đã mừng vui vô kể, hòa với những giọt lệ rơi khi Hội Đồng thành phố Bankstown NSW đã biểu quyết với tuyệt đối 12/12, chính thức công nhận lá cờ vàng ba sọc đỏ là biểu tượng của người Việt tị nạn cộng sản. Nhân dịp này Hội Đồng thành phố cũng lên tiếng khen ngợi những thành quả đóng góp của cộng đồng người Việt tại Bankstown nói riêng và CĐNVTD UC nói chung nhân dịp 40 năm định cư.

Hội Đồng thành phố Bankstown tiểu bang New South Wales công nhận lá cờ vàng là biểu tượng của cộng đồng người Việt tị nạn cộng sản

Xin nhắc lại, lần đầu tiên vào năm 2004 Hội Đồng thành phố Fairfield tiểu bang New South Wales đã công nhận lá cờ vàng và cho phép thượng kỳ trong tất cả những ngày lễ lớn. Mùa Xuân năm 2015 thêm tin vui là thành phố Maribyrnong tiểu bang Victoria và tiếp theo là Hội đồng Thành phố Bankstown đã công nhận Cờ Vàng là biểu tượng của người Việt tị nạn như đã nói ở trên. Và như vậy cho đến nay đã có

3 thành phố trên nước Úc công nhận cờ vàng là biểu tượng của người Việt tị nạn cộng sản.

Hình ảnh tại n st n n tối h th 27 tháng 10 năm 2015.

Điều này đã khiến cho chính phủ cộng sản Việt Nam điên tiết, phản đối quyết liệt với chính phủ Úc và gọi đây là một việc làm xúc phạm, đi ngược lại xu thế phát triển quan hệ hợp tác toàn diện Việt Úc. Tuy nhiên, thị trưởng thành phố Maribyrnong đã trả lời:

" Lá cờ vàng không phải là một lá cờ có chủ quyền, nhưng đó là biểu tượng của bản sắc và đặc biệt là bản sắc của người Úc gốc Việt và kinh nghiệm tị nạn của họ".

Đây thật là một niềm hãnh diện cho CĐNVTD UC và cộng đồng người Việt tị nạn cộng sản khắp năm châu. Tuy nhiên, như đã nói trong lá thư Úc Châu số 3 trước đây, thì sự công nhận này vẫn chưa đủ, vẫn còn trong phạm vi chính quyền tiểu bang, cho nên cần phải nâng lên đến cấp chính quyền liên bang tại thủ đô Canberra, vì chỉ có chính phủ Việt Nam Cộng Hòa mới có đủ tư cách pháp lý đòi lại tất cả những gì đã mất. Nhất là trong tình trạng hiện nay, Việt Nam cùng với các quốc gia Á Châu trong đó có cả Úc Đại Lợi đang đứng

trước thảm họa xâm lăng của tàu cộng, với giấc mộng bá quyền nhằm kiểm soát giao thông đường biển, xem thường công pháp quốc tế với những luận điệu ngang ngược.

Mùa Xuân năm nay cũng là mùa bầu cử tân Ban Chấp Hành CĐNVTD cùng Hội Đồng Tư Vấn và Giám Sát tiểu bang NSW nhiệm kỳ 2015 -2017.

Mùa bầu cử năm nay rất căng thẳng ngay từ những giây phút đầu tiên khi hai liên danh ứng cử ra mắt trước đồng hương tại trung tâm sinh hoạt cộng đồng

Bonnyrigg NSW; cũng như trên các phương tiện truyền thông như truyền hình, truyền thanh, báo chí, internet để giới thiệu các thành viên trong liên danh, đồng thời nói lên chủ trương cùng phương thức làm việc trong hai năm sắp đến với tinh thần tự do, dân chủ và tuyệt đối chống lại chế độ cộng sản Việt Nam hiện nay theo đúng điều lệ của bản nội quy.

Cả hai liên danh đều có những gương mặt trẻ trung, sinh ra, trưởng thành và tốt nghiệp đại học xuất hiện, điều này nói lên tinh thần dấn thân tham gia đóng góp xây dựng cộng đồng của giới trẻ tại Úc ngày nay ngày một nhiều hơn.

Sau những tháng ngày tranh cử căng thẳng, cuối cùng liên danh Tương Lai tái đắc cử một cách vẻ vang hơn 70% số phiếu so với liên danh Phục Vụ & Trong Sáng. Xin nói thêm toàn bộ liên danh Tương Lai là thế hệ thứ hai. Dựa trên kết quả bầu cử nói trên, đây cũng là điều đáng để ý, vì đa số người Việt tị nạn tại Sydney NSW luôn mong mỏi và tin tưởng ở thế hệ sau tiếp nối con đường đấu tranh chống lại

chế độ cộng sản cho đến ngày quang phục quê hương và cùng phát triển cộng đồng theo chiều hướng xã hội Úc, mang bản sắc đa văn hóa từ nhiều nguồn gốc

Cựu và tân Thủ Tướng Úc Đại Lợi: Tony Abbott (L) & Malcolm Turnbull (R)

khác nhau nhưng đoàn kết, cùng chia xẻ giá trị và trách nhiệm chung.

Và cũng chỉ mới sang xuân được vài ngày, năm 2015 đất nước Úc Đại Lợi đã có một sự thay ngôi đổi chủ vô cùng ngoạn mục diễn ra nơi Quốc Hội trong thời gian ngắn. Sự kiện này đã làm cả thế giới ngạc nhiên, đó chính là sự tranh chấp chức vụ Thủ Tướng Úc Đại Lợi trong nội bộ đảng Tự Do, đảng đang cầm quyền, và kết quả, nước Úc đã có Thủ Tướng thứ 29 không hơn 24 tiếng đồng hồ tranh cử giữa cựu Thủ Tướng, ông Tony Abbott, và tân Thủ Tướng, ông Malcolm Turnbull.

***Tân Thủ
w ớng
Úc Đại
Lợi
Malcolm
Turnbull***

Đôi với ông Tony Abbott nguyên nhân sự thất bại không phải do đảng đối lập Lao Động, nhưng là việc giáng chức

của bạn bè đồng viên. Ông đã đánh mất vị trí khát khao nhất trong chính trường nước Úc trong một phương cách tệ hại nhất.

Sự thay đổi vai trò lãnh đạo nước Úc không bao giờ dễ dàng cả. Dù sao đi nữa, chúng ta cũng nên dành tình cảm cho ông ấy, vì bây giờ ông đã trở thành vị Thủ Tướng ngắn hạn nhất trong lịch sử Úc Đại Lợi. Con đường chính trị tương lai của cựu Thủ Tướng Tony Abbott không được sáng sủa lắm, ông không được cử tri mến mộ chỉ vì ông đã không tôn trọng và lắng nghe ý kiến của người dân.

Trong khi cả nước Úc Đại Lợi theo dõi sự tranh dành quyền tối cao của một nước trong sự bình yên, không có một tiếng súng, không một người nào thiệt mạng hay bị bỏ tù cả. Mọi người đều quan tâm đến những chính sách của tân Thủ Tướng và nội các mới, hầu có thể đem đến lợi ích quốc gia cùng ảnh hưởng đến đời sống người dân trong tương lai như lời hứa hay không? Vì trong thể chế chính trị đa đảng, hiện tượng nói trên là những quan điểm đối lập mang tính tích cực trong việc thực thi luật pháp, tìm ra phương thức tốt nhất để phát triển đất nước.

Trông người lại nghĩ đến ta. Không như sự thanh trừng đẫm máu trong việc tranh giành quyền lực dưới chế độ cộng sản Việt Nam nói riêng hay khối cộng sản thế giới nói chung; trong quá khứ cũng như hiện tại vì trong thể chế độc tài, độc đảng thì các hoạt động tranh dành quyền lực bắt nguồn từ những nỗ lực khủng bố và tiêu diệt lẫn nhau nhằm mục đích củng cố chế độ độc tài đảng trị hay phe nhóm của mình.

Quay trở lại, khi mùa xuân đến có rất nhiều những sinh hoạt tung bừng náo nhiệt trên khắp nước Úc, nhưng nổi bật nhất vẫn là Hội hoa Xuân Floriad và chương trình cùng nhau đi xe đạp. Theo thông lệ hàng năm, năm nay dân chúng Úc khắp các tiểu bang về đón Xuân qua lễ hội mang tên Floriade 2015 lần thứ 28 tại thủ đô Canberra từ thứ bảy 12 tháng 9 đến chủ nhật 11 tháng 10 năm 2015.

Lễ hội này trưng bày muôn vàn loài hoa đủ loại, tạo nên rừng hoa đầy màu sắc. Thêm vào đó những gian hàng giới thiệu và bán những sản phẩm địa phương cho khách bốn phương. Và cuộc thi đua cỡi xe đạp 3 đoạn đường tùy theo khả năng của từng cá nhân: 12 km, 50 km và 120 km được tổ chức từ thứ bảy 10 tháng 10 đến thứ bảy 31 tháng 10 năm 2015 tại thành phố Sydney, có đoạn đi trên chiếc cầu nổi tiếng thế giới là Sydney Harbour Bridge, đã tạo nên không khí vui xuân tung bừng nhộn nhịp trên đường phố.

Mục đích của cuộc thi đạp xe đạp này nhằm gây quỹ từ thiện cho các cơ quan nghiên cứu y khoa và khuyến khích người dân Úc ở mọi lứa tuổi, nên tập thể dục thể thao để tránh tình trạng béo phì là nguyên nhân đưa đến nhiều bệnh tử vong khác.

Vấn nạn béo phì này đã làm tốn ngân sách quốc gia khoảng 21 tỉ Úc Kim hàng năm, đã vượt ngoài tiên liệu vì tất cả mọi chi phí về y tế đều do chính phủ bảo trợ cho người dân qua chính sách medicare. Ngày nay vấn nạn béo phì là một dấu hiệu đáng quan tâm tại Úc và các quốc gia phát triển.

Khi tiết trời vào xuân mọi người có thể trút bỏ những bộ quần áo dày cộm của mùa đông, để khoác vào người những bộ quần áo nhẹ nhàng với màu sắc tươi sáng như ánh thái dương đang tỏa sáng cho thế gian sau bao ngày buồn bã trong giá lạnh.

Đón mừng Tết Bính Thân nơi quê người nhưng chúng ta vẫn không quên cầu mong Mùa Xuân Tự Do của dân tộc Việt sớm được nở hoa với bóng cờ vàng lại tung bay từ miền Bắc tới tận phương Nam, lúc đó cộng sản sẽ chỉ còn là bóng ma của quá khứ, chúng ta sẽ cùng nhau xây dựng lại ngôi nhà Việt Nam trong tinh thần nhân ái của Đại Việt như lời của đại thần Nguyễn Trãi:

ĐEM ĐẠI NGHĨA ĐỂ THẮNG HUNG TÀN

LẤY CHÍ NHÂN ĐỂ THAY CƯỜNG BẠO

Tòa Soạn Đa Hiệu:

Trước khi lên khuôn, tòa soạn ĐA HIỆU nhận được tin vui từ Úc Châu, HĐTP Greater Dandenong thuộc vùng đông nam Melbourne, công nhận Cờ Vàng là biểu tượng của cộng đồng Người Việt tại Dandenong, đã được biểu quyết chấp thuận với tỉ lệ 9/11 hôm Thứ Hai 14 tháng 12 năm 2015, đây là tin vui cho Người Việt Hải Ngoại nói chung và Người Việt Tự Do Úc Châu nói riêng.

Lá Thụ Canada

THAY ĐỔI QUYỀN HÀNH NHƯ THAY ĐỔI NGƯỜI TÌNH

Mối tình giữa dân Canada và Thủ Tướng Stephen Harper, đảng trưởng đảng Conservative, đã chấm dứt sau 10 năm mặn nồng. Trong cuộc bầu cử Hạ Nghị Viện ngày 19-

10-2015, ông Justin Trudeau và đảng Liberal của ông đã chiếm được trái tim của dân Canada với 184 ghế dân biểu, trong khi chỉ cần 170 ghế là đã có đa số quá bán.

Cựu Thủ Tướng Steven Harper bị thất sủng không phải vì xấu trai, bắt tài hoặc làm kinh tế suy thoái. Trái lại, ông rất bảnh trai, đáng đáp lãnh tụ, vui vẻ đánh đàn ca hát trước công chúng, giữ cho Canada luôn đứng hàng đầu giữa các quốc gia trên thế giới, kinh tế vững vàng, ngân sách quốc gia năm 2015 chẳng những cân

bằng mà còn có chiều hướng thặng dư. Vậy tại sao ông thua? Lý do chỉ vì sự thân tình đã trở thành nhảm chán sau một thập niên chung sống. Người ta muốn có những khuôn mặt lạ, những lời hứa hẹn mới, chẳng khác gì những lời tán tỉnh của một người tình mới chưa chắc đã hơn người cũ nhưng có ưu điểm... MỚI. Tôi không dám điểu đầu. Sự thật là dân Canada ôm người tình mới mà vẫn tiếc người tình cũ. Bằng chứng là ngày 2-12-2015, các đài TV Canada chiếu hình và bình luận sôi nổi về tấm hình vẽ ông cựu Thủ Tướng Harper trần trụi 100%, với đầy đủ mọi chi tiết, đến cả cọng lông sợi tóc, ra giá 20,000 đô la để thiên hạ trả lên theo kiểu đấu giá. Trò chơi này chắc chỉ xảy ra ở những nước có tự do dân chủ. Đệ tử của ông Harper không vác súng đi bắn mấy anh họa sĩ như vụ Charlie Hebdo.

Tân Thủ Tướng Justin Trudeau

Tân Thủ Tướng Justin Trudeau còn trẻ măng, mới gần 44 tuổi, mặt mũi đẹp trai, búng ra sữa. Ông có ưu điểm tuổi trẻ và ưu điểm khác lớn

hơn: ông là con trai lớn của cựu Thủ ướng Canada Pierre Trudeau, một nhân vật lừng lẫy, hào hoa, cùng thời với những De Gaulle, Kennedy, đã cầm đầu nước Canada trong 16 năm, rất được dân Canada ưa thích lúc sinh thời, tên tuổi và thành tích của ông đã đi vào lịch sử Canada. Ông Trudeau bố còn nổi tiếng khi lấy bà vợ trẻ hơn ông 30 tuổi. Bà Margaret Joan Sinclair khi lấy ông mới là một thiếu nữ 22 tuổi. Bà ở với ông 13 năm, đẻ cho ông 3 người con, rồi ly dị

ông để đi lấy ông Fried Kemper làm nghề địa ốc. Bà cũng chia tay với ông chồng thứ nhì sau đó. Bây giờ bà sống già, độc thân, thỉnh thoảng đi thăm con cháu. Ông Trudeau già thích chơi trống bỏi nên khổ với bà vợ trẻ. Khi đang là đệ nhất phu nhân, bà sống kiểu từng từng vô trách nhiệm, muốn làm gì thì làm, không cần quan tâm tới vai trò của mình trước quốc dân. Thời đó người ta đồn bà mắc bệnh tâm thần. Có lẽ vì sướng quá phát chán và vì không được tự do bay nhảy, đàn đúm như những thiếu nữ con nhà giàu đồng trang lứa.

Ông Trudeau con khi tranh cử và khi mới lên cầm quyền đã hứa hẹn vung cán tàn. Ông chủ trương chi 10 tỷ đô la, dù có làm thâm thủng ngân sách, để đầu tư vào việc xây dựng cơ cấu hạ tầng, tạo thêm công ăn việc làm và kích thích kinh tế Canada. Ông hứa định cư 25,000 người tỵ nạn Syria trước cuối tháng 12-2015, trong khi đó ông cho lệnh rút các phi cơ Canada tham gia các cuộc oanh kích quân ISIS và chỉ cung cấp một số huấn luyện viên cho quân đội Iraq.

Tháng đầu, dân Canada chỉ cười, mới thấy ông nói, chưa thấy ông làm. Bây giờ người ta đã bắt đầu đặt câu hỏi. Trong khi các nước tiên bộ đều thâm thủng ngân sách, Canada cố gắng mãi mới quân bằng được chi thu, tại sao ông dám vung tay tiêu quá khả năng đến 10 tỷ? Đưa 25,000 người tỵ nạn Syria vào Canada trong vòng chưa tới 2 tháng, như thế làm sao có thể lo cho họ chu đáo việc định cư, làm sao có đủ thời giờ thanh lọc những phần tử khủng bố trà trộn? Rút mấy phần lực cơ của Canada về tuy không có ảnh hưởng gì nhiều đến cục diện chiến trường Trung Đông, nhưng chứng tỏ sự thiếu đoàn kết với các đồng minh đang nỗ lực dẹp quân khủng bố ISIS.

Tân thủ tướng đã phải bắt đầu chơi bài lùi. Ông nói lại là gia hạn đón 25,000 người tỵ nạn cho đến cuối tháng 2-2016, thay vì cuối tháng 12-2015. Ông phải cử Bộ Trưởng Ngoại Giao Stéphane Dion đi giải thích vụ rút máy bay oanh kích với các nước hội viên NATO đến đứt lưỡi. Ông cũng bị một quả trùy do ông Obama giáng xuống đầu, đó là không thỏa thuận cho đặt đường ống dẫn dầu từ Canada đi xuống tận

miền Nam nước Mỹ. Lý do sợ ô nhiễm và không có nhu cầu kinh tế, nhất là khi giá dầu đang hạ.

Đúng là nói thì dễ, làm mới khó. Ông tân thủ tướng đẹp trai nhưng chưa "ready", hãy còn "ngựa non háu đá". Nhưng dân Canada vẫn bình chân như vại. Lo gì? Nếu gặp người khôn thì nghề sẽ dạy nghề. "Nó lú nhưng chú nó khôn". Nếu không khôn lên được thì 4 năm sau dân Canada sẽ kiếm một chàng hay một nàng tình nhân mới.

MỘT CHÍNH TRỊ GIA TRẺ SỚM BỎ CUỘC CHƠI

Trong khi chính quyền liên bang có một tân thủ tướng trẻ, chính quyền tỉnh bang Alberta của chúng tôi cũng có một chính trị gia trẻ với tương lai đầy hứa hẹn. Đó là Dân Biểu

Dân Biểu Manmeet Bhullar

tỉnh bang Manmeet Bhullar, gốc Ấn Độ, theo đạo Sikh. Ông này có hai bằng đại học, trong đó có bằng cử nhân Luật. Ông đắc cử lần đầu khi chưa tới 30 tuổi và được bà Thủ Hiến Alison Redford của đảng Progressive Conservative cử ngay làm Bộ Trưởng phụ trách về các hoạt động nhân đạo. Khi tân Thủ Hiến Jim Prentice lên thay bà Redford, ông cũng bỏ nhiệm Dân

Biểu trẻ Manmeet Bhullar vào chức Bộ Trưởng đặc trách xây dựng cơ sở hạ tầng. Dù đảng Progressive Conservative đã mất đa số, phải đứng ở thế đối lập, Dân Biểu Manmeet Bhullar vẫn sáng giá, vẫn được các đảng quý trọng, vẫn được dân chúng quý mến. Con đường danh vọng của người tuổi trẻ, tài cao và được lòng mọi người này chắc chỉ có lên mà không thể xuống.

Nhưng chuyện đời đâu có ai học được chữ ngờ? Chiều ngày 23-11-2015, trên đường đi công tác trên xa lộ phía Bắc Calgary và phía Nam thủ phủ Edmonton, thấy một xe trượt bánh húc vào đường phân cách giữa xa lộ, Manmeet Bhullar liền tấp xe vào chỗ xe bị nạn, bước ra khỏi xe mình để tìm cách giúp đỡ những người trong xe kia. Chẳng ngờ lúc ấy có một xe vận tải cũng mất kiểm soát tay lái vì trận tuyết đầu mùa, đâm luôn vào hai chiếc xe đang đậu với Manmeet Bhullar đứng cạnh đó. Ông bị thương nặng, được đưa đến bệnh viện Edmonton cấp cứu, nhưng không qua khỏi. Dân Biểu Manmeet Bhullar từ trần ngay chiều hôm đó, lúc mới 35 tuổi xuân. Ông chết khi đang giúp đỡ người khác, đứng với danh tiếng khi còn sinh tiền: một dân cử luôn tìm cách giúp đỡ người dân.

Chi riêng đối với cộng đồng người Việt, không một buổi lễ lạc nào mà ông không có mặt, từ Tết Nguyên Đán, kỷ niệm 30 tháng Tư, tới Chùa, nhà thờ tổ chức các buổi văn nghệ gây quỹ... Ông đã giúp Hội Người Việt Calgary xin tiền "matching fund" của chính phủ tỉnh bang để mua trụ sở hội. Ông cũng gợi ý giúp nhà thờ xây một "gym" thể thao cho giới trẻ sinh hoạt nhân dịp xây nhà thờ mới. Rất tiếc, tiền trợ cấp này lại lấy từ tiền lời của các sòng bài nên nhà thờ từ chối.

Lần xuất hiện cuối cùng của ông với cộng đồng người Việt Calgary là tại buổi văn nghệ gây quỹ của tổ chức Sen Hoa, một tổ chức do MC Thùy Dương sáng lập và điều khiển, mục đích cứu giúp các trẻ em Việt Nam, đặc biệt các em nữ, ở Căm Bốt thoát khỏi cảnh buôn người và nô lệ tình dục. Tối hôm đó, 31-10-2015, Manmeet Bhullar ngồi cùng bàn với chúng tôi, thấy chúng tôi ăn bánh mì Việt Nam ngon quá, ông đã nhờ tôi "order" giùm ông một ổ "vegetarian Vietnamese sub". Ông to con, ăn một ổ bánh mì chay chẳng thấm tháp gì. Chúng tôi phải kiếm pizza chay cho ông ăn thêm. Ông cũng lên phát biểu, khen người Việt Nam có tinh thần từ thiện, bác ái, đặc biệt là các ca sĩ không lấy tiền thù lao. Ông cho biết sẽ đem tấm gương này về nói với cộng đồng Sikh của ông. Ông mua một vòng đeo cổ, do các em

Việt Nam được học nghề làm nữ trang ở Căm Bốt sản xuất, giá 500 đô la để mang về tặng vợ. Không biết người vợ trẻ của ông đã có dịp đeo vòng này lần nào chưa trước khi ông vĩnh viễn ra đi?

Tang lễ của ông lớn chưa từng thấy. Thi hài của ông được quàn tại Jubilee Auditorium, rạp trình diễn lớn nhất thành phố. Dân chúng đến viếng ông đông vô kể, xếp hàng nối đuôi hàng giờ mới đến được trước linh cữu ông để tưởng niệm vài giây. Cha mẹ già, vợ trẻ, anh em ông đứng ở đó. Chắc họ cũng được an ủi phần nào trước cảnh hàng vạn người tỏ lòng tiếc thương ông.

Manmeet Bhullar ra đi giữa tuổi thanh xuân. Anh đã để lại cho đời một tấm gương: ***có từ tâm thì sẽ được đáp trả bằng thương yêu mà không một phần thưởng nào trên đời có thể sánh bằng.***

HOA DÂN CHỦ NỞ GIỮA MÙA ĐÔNG

Hoa Dân Chủ đã nở ở Đông Âu. Cách mạng Hoa Nhài đã nở ở châu Phi. Ở châu Á, các chế độ "dân chủ cứng rắn" (démocracie musclée) của Đại Hàn, Đài Loan, Singapore, Indonesia đã trở thành dân chủ thực sự từ lâu và đã biến những nước này trở thành những con rồng kinh tế. Hàng ngũ các chế độ độc tài càng ngày càng co lại và chỉ còn các chế độ cộng sản Trung Quốc, Việt Nam, Bắc Hàn, Lào. Mùa Đông năm nay, 2015, hàng ngũ độc tài mất đi một thành viên duy nhất không cộng sản, đó là Myanmar (Miến Điện). Hoa dân chủ đã nở ở châu Á giữa mùa Đông.

Cuộc bầu cử tự do đầu tiên sau 25 năm diễn ra ngày 18-11-2015 đã đưa 51 triệu dân Miến Điện bước vào thời đại

dân chủ mà dân của nhiều nước chung quanh còn đang thèm khát. Liên Đoàn Quốc Gia Dân Chủ (National League for Democracy - NLD) do bà Aung San Suu Kyi lãnh đạo đã chiếm được đa số áp đảo với 348 ghế tại Hạ Viện trong khi chỉ cần 221 ghế là có đa số tuyệt đối, mặc dù quân đội được dành 25% số ghế không cần bầu. Đảng NLD cũng chiếm luôn đa số tại Thượng Viện. Đảng Quân Nhân dưới tên Đảng Liên Hiệp Đoàn Kết và Phát Triển (Union Solidarity and Development Party - USDP) đã thất bại lớn.

Người ta lo sợ những người cầm đầu chế độ quân phiệt sẽ không giữ lời hứa tôn trọng ý dân. Nhưng mối lo này đã nhanh chóng tan biến khi Tổng Thống đương nhiệm Thein Sein, một cựu tướng lĩnh, đã chính thức lên tiếng chúc mừng bà Aung San Suu Kyi được nhân dân tín nhiệm. Tướng Tổng Tư Lệnh Quân Đội Min Aung Hlaing cũng tuyên bố quân đội sẽ chuyển giao quyền hành cho đảng thắng cử. Ông nói: "Chế độ hiện tại đã hứa chuyển giao quyền hành một cách hòa bình. Quân đội sẽ làm hết sức trong việc cộng tác với tân chính phủ để thực hiện sự hòa giải quốc gia". Dân Miến Điện đã bày tỏ lập trường một cách quyết liệt. Không một thế lực phản động nào dám chống lại ý dân.

Theo Hiến Pháp Miến Điện, chức vụ tổng thống sẽ được lưỡng viện quốc hội bầu vào tháng 2-2016 và nhiệm kỳ bắt đầu ngày 30-3-2016. Cứ theo sự tính toán hợp lý, bà Aung San Suu Kyi sẽ dễ dàng đắc cử tổng thống nếu bà tranh cử chức vụ này. Tuy nhiên, mấy ông nhà binh khi viết lại hiến pháp cách đây 4 năm chắc muốn loại một đối thủ nguy hiểm là chính bà, nên đã thêm một điều kiện cấm tranh cử tổng thống cho những ai có con với một người ngoại quốc. Đó chính là trường hợp của bà Aung San Suu Kyi. Bà có chồng người Anh (đã mất) và hai người con đã lớn, sống ở Anh quốc. Dù bà không được làm tổng thống, chắc chắn bà sẽ cầm đầu chính phủ với chức thủ tướng và với sự hậu thuẫn của đa số tuyệt đối dân biểu và nghị sĩ quốc hội. Vì thế bà đã dám nói trước là bà sẽ có quyền lớn hơn cả tổng thống.

Bà Aung San Suu Kyi

Bà Aung San Suu Kyi 70 tuổi là con gái của người anh hùng lập quốc Aung San. Ông đã bị ám sát ngay khi Miến Điện dành được độc lập từ tay người Anh. Bà là người có học thức, có dáng mệnh phụ, và nhất là có quyết tâm theo gương người cha quá cố: đấu tranh cho hạnh phúc của toàn dân Miến Điện.

Cuộc đấu tranh nào cũng gian truân. Bà bắt đầu đấu tranh từ lúc quân đội cướp chính quyền và thiết lập một chế độ độc tài quân phiệt vào năm 1962. Chế độ này cũng không khác gì chế độ cộng sản. Cũng cướp hết mọi quyền tự do của người dân, cũng phe đảng, thủ tiêu và bỏ tù những người chống đối, cũng đàn áp đẫm máu các cuộc biểu tình, cũng tham nhũng, hối lộ, vơ vét tài sản của đất nước và nhân dân... Chỉ khác là không có chủ thuyết cộng sản làm chủ đạo. Trong cuộc bầu cử quốc hội năm 1990 để tạo thế chính danh, chính quyền quân phiệt đã sơ hở để cho đảng LND của bà Aung San Suu Kyi chiếm đa số ghế. Ăn gian cũng không thắng nổi ý dân. Đảng lẽ phải để cho đảng trưởng đảng LND lập chính phủ, đám quân phiệt đã hủy bỏ kết quả cuộc bầu cử và quản thúc tại gia bà Aung San Suu Kyi trong suốt 20 năm. Tuy bị quản thúc, bà vẫn liên lạc, hướng dẫn đảng LND và quần chúng tranh đấu ở bên ngoài, vẫn tìm cách vận động dư luận quốc tế và đã được tặng giải Nobel Hòa Bình.

Năm 2011, trước những biến chuyển của tình hình quốc nội và quốc tế, nhất là khi thấy nanh vuốt của Trung Quốc đe dọa trực tiếp, tập đoàn quân phiệt đã nghĩ lại và quyết định cắt đứt mọi liên hệ kinh tế với Trung Quốc, nhất là ngưng việc xây đập Myitsone do Trung Quốc thiết kế và tài trợ. Họ quyết định ngả sang Tây phương, đặc biệt Hoa Kỳ. Họ đã nhìn thấy đâu là quyền lợi đất nước. Vì thế họ đã sửa hiến

pháp, cho phép các đảng phái hoạt động, ấn định bầu cử quốc hội mới vào cuối năm 2015 và bầu cử tổng thống vào đầu năm 2016. Một chính quyền chuyên tiếp được thành lập với cựu tướng Thein Sein giữ chức tổng thống. Dĩ nhiên bà Aung San Suu Kyi được trả tự do và được hoạt động chính trị trong vòng hợp pháp. Kết quả cuộc bầu cử cho thấy bà và đảng LND của bà trở thành giải pháp thay thế duy nhất trong công cuộc dân chủ hóa đất nước và đem lại thịnh vượng kinh tế cho toàn dân.

Một câu hỏi mà nhiều người đặt ra là ***tình hình Việt Nam có thể diễn biến giống như Miến Điện được không?*** Nhiều người đã trả lời câu hỏi này, đã đưa nhiều lý giải khác nhau. Tôi không tham gia cuộc tranh luận, chỉ xin nêu một số khác biệt giữa Miến Điện và Việt Nam để quý độc giả tự rút ra kết luận:

1/ Tập đoàn quân phiệt Miến Điện dù cũng độc tài, tham quyền cố vị không kém cộng sản Việt Nam, nhưng họ không có chủ thuyết cộng sản để cùn cùn làm theo, không có những bài học của Mác Lê, những kinh nghiệm và chỉ thị sắt máu của Lênin, Stalin, Mao Trạch Đông do Hồ Chí Minh và các đồng chí của ông đưa về áp dụng ở Việt Nam. Ngày nay, dù những người cộng sản VN không còn tin vào chủ thuyết Mác Lê, chỉ còn dùng chủ thuyết này như một bình phong, nhưng vẫn áp dụng những kỹ thuật gian trá, đàn áp để nắm quyền mà họ đã được các thế hệ cha anh huấn luyện. Tập đoàn quân phiệt Miến Điện không có chủ thuyết, không được truyền dạy thói ăn gian nói dối đến trở thành bản tính và không có nhiều kinh nghiệm trong việc đàn áp để giữ quyền hành bằng mọi giá như cộng sản VN. Vì vậy họ dễ tự thay đổi và còn biết giữ những lời đã hứa.

2/ Quân đội Miến Điện dù sao cũng có lòng yêu nước, biết nghĩ đến quyền lợi của đất nước khi đất nước lâm nguy, đặc biệt khi thấy Trung Quốc thực hiện kế hoạch xâm lấn nền kinh tế Miến Điện và đưa người sang khai thác tài nguyên. Thái độ và hành động này trái ngược hoàn toàn với tập đoàn cầm quyền VN.

3/ Dân tộc Miến Điện rất hiền hòa, đa số theo đạo Phật, nhưng khi cần phải tranh đấu cho tự do, dân chủ và nhân quyền, họ đã can đảm đứng lên tranh đấu. Hàng triệu người, kể cả các sư sãi, đã tham gia nhiều cuộc biểu tình bất bạo động tại các thành phố lớn Mandalay, Rangoon. Họ坦然 chịu đánh đập, bắt bớ, nhiều người bị tàn sát. Họ kiên trì đòi thay đổi chế độ và đòi các quyền đương nhiên của công dân phải được tôn trọng. Tập đoàn cai trị dù gian ác cũng phải biết và phải sợ ý dân. Dân Việt Nam đã chịu ách độc tài đảng trị lâu hơn dân Miến Điện, từng phần từ 1945, bán phần từ 1954, rồi toàn phần từ 1975, đã dám đứng lên tranh đấu như dân Miến Điện chưa? Hay chỉ mới chống đối cục bộ để tranh đấu cho quyền lợi của cá nhân hay của một nhóm? Những cuộc phản đối Trung Quốc chỉ lèo tèo và chưa dám đấu tranh thẳng với những thủ phạm bán đất bán biển cho Trung Quốc.

4/ Dân Miến Điện có một lãnh tụ kiên cường, can đảm, khôn khéo, được toàn dân ủng hộ. Đó là bà Aung San Suu Kyi. Bà đã lãnh đạo đảng đối lập LND chiếm được đa số ghế tại quốc hội năm 1990. Dù phe quân phiệt chơi gian, hủy bỏ kết quả bầu cử, bà vẫn có chính danh đối với nhân dân quốc nội và với các chính phủ và tổ chức quốc tế. Vì thế bà đã được giải Nobel Hòa Bình, được hầu hết các quốc gia trên thế giới ủng hộ. Dân Miến Điện tin tưởng và yêu quý bà. Họ đã triu mến gọi bà là "Mẹ Suu". Việt Nam có nhân vật nào được như thế không? Cho đến nay, chúng ta chưa có một nhân vật có tầm vóc sánh ngang bà Aung San Suu Kyi để có thể quy tụ toàn thể lực lượng đấu tranh cho tự do dân chủ về một mối.

Tóm lại, Miến Điện có nhiều lợi điểm hơn Việt Nam trong tiến trình dân chủ hóa. Tuy nhiên, chúng ta không nên quá bi quan. Việt Nam cũng có một số ưu điểm khác nếu biết khai thác nghiêm chỉnh và khôn khéo:

- Dân Việt Nam có truyền thống chống ngoại xâm. Việc Trung Quốc hung hăng chiếm đảo, biển của Việt Nam đã làm dậy lên tinh thần yêu nước. Lòng hăng hái chống ngoại xâm, tinh thần yêu nước sẽ xoáy vào hàng ngũ cầm quyền

hèn với giặc, ác với dân, không quyết tâm bảo vệ lãnh thổ, lãnh hải. Đó là lý do rất mạnh, thêm vào với những lý do khác để làm bùng nổ một cuộc chống đối toàn diện khi thời cơ đến.

- Nhờ vị trí thuận lợi về địa dư chính trị (geopolitic), Việt Nam được nhiều cường quốc nhòm ngó và o bế. Hiện có triều chúng nhà cầm quyền VN muốn từ từ "thoát Trung" và ngã về phía Mỹ, dù không dám ra mặt chống đối Trung Quốc, để có thể giữ được những gì còn lại ở Biển Đông và phát triển kinh tế (đặc biệt với Hiệp ước TPP). Việt Nam muốn ngã về đâu cũng có người muốn ôm.

- Cuối cùng, Việt Nam có 3 triệu người sinh sống ở hải ngoại, đa số tại những nước tiên bộ và giàu có nhất thế giới. Đây là một lực lượng rất mạnh với nguồn tài lực và nhân lực đáng kể để vận động ngoại giao, vận động dư luận, hỗ trợ các cá nhân và đoàn thể chống đối tại Việt Nam. Dĩ nhiên, muốn sử dụng hữu hiệu nguồn nhân lực và tài lực này, người Việt hải ngoại phải biết qui tụ, đoàn kết, phối hợp khéo léo trong một chiến lược hợp lý.

Dù sao, biến cố tại Miến Điện cũng là một nguồn hy vọng cho những dân tộc đang sống dưới chế độ độc tài. Những điều không ngờ nhất đã xảy ra tại Miến Điện khiến nước này thực hiện được cuộc chuyển hóa từ độc tài đến dân chủ mà không gây xáo trộn hay đổ máu. Một cuộc thay đổi đến từ những người cầm quyền thức thời sẽ bảo đảm được tính mạng và tài sản của chính họ. Nếu đẩy dân đến chỗ tức nước vỡ bờ thì mọi sự sẽ tan hoang và những người cầm quyền ngoan cố sẽ phải trả giá rất đắt trước sự phẫn nộ của quần chúng. Web Tuổi Trẻ thuộc tờ báo mang cùng tên của nhà nước, ngày 29-11-2015, đã đăng bài "**Cửa để dành của Tổng Thống Thein Sein**" ca ngợi Tổng Thống chuyển tiếp của Miến Điện đã thực hiện việc chuyển giao quyền hành một cách hòa bình, biến chế độ độc tài, độc đảng thành tự do đa đảng. Rao hàng hay dấu hiệu gì đây? Dù bất cứ trường hợp nào, "muốn ăn phải lặn vào bếp". Không ai dọn cỗ sẵn cho mình xơi.

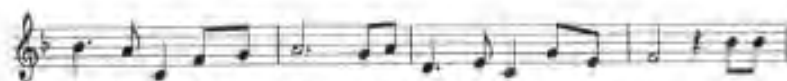
MẶC GIAO

Tôi sẽ về

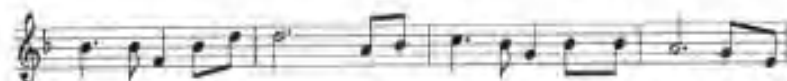
Vũ Thu Lưu

Tôi sẽ về dù trời mưa rất vội Đâu Lạt rồi có còn dấu chân xưa? Bụi thời

gian có nhạt màu thương nhớ Tôi sẽ về thăm lại môi trường xưa, Ôi Nam

Quan hãy gõ ai đồng, gác? Đường Lâm Viên hết rồi những đôn đưa! Vũ Đình

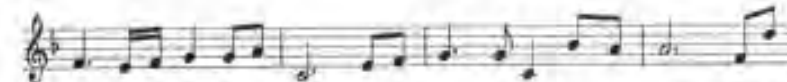
Trương có còn? Đài Tu Sĩ? Hồ Huyền Trân mãi rồi Miêu Tiên Sư? Đình Lâm

Viên vẫn chò than Trình Niz, Vọng Ai - Fx không còn đêm bước chân, Vọng Tiên

Đàn đêm nay ai đồng, gác? Trương Mệ xưa này gõ đã mất lên! Tôi sẽ

về dù thời gian qua rất vội Viên kiến nào vẫn đó cháy trong tim, Ngày sẽ

đến dần ta về trong tiếng hát. Tôi sẽ về gặp lại nơi hương yêu

Hội
Ngô
40
Năm
Rời
Trường
Mẹ
Của
Khoá 28

TVBQGVN

Trần Nguyệt Minh 28/2

Tháng 7 năm 2014 tôi được cùng anh (chồng tôi K. 28 Đại đội G) tham dự Đại Hội lần thứ 19 của Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN tại Houston, Texas. Lần đầu tiên được tham dự Đại Hội, đi xa và được gặp đông đủ quý Anh Chị từ khắp nơi qui tụ về đây. Thật là vui và kỳ ngộ, hơn thế nữa, lần đầu tiên tôi được gặp tất cả các anh, các chị trong Khoá 28 TVBQGVN tương đối đầy đủ rất đông vui tại tư gia của anh chị Phạm Minh Hùng, một biệt thự xinh đẹp, rộng rãi, khang trang, mặt trước mặt sau của khu nhà rất nên thơ, có hồ phun nước, có thể chèo thuyền trong hồ rong chơi ngắm cảnh hữu tình sau giờ làm việc, đường vào cổng nhà thật là nguy nga với hàng rào sắt cao và cổng phải có số mật mã security ... thật là bề thế. Kỷ niệm tốt đẹp về những ngày họp mặt tại đó chưa hề phai nhạt trong tôi bởi nhiều yếu tố, thứ nhất là nhà anh chị Phạm Minh Hùng rộng rãi khang

trang, anh chỉ rất bận rộn với công việc, một cây xăng, và một cửa tiệm giống như 7 Eleven vậy, không thiếu món gì, khách hàng ra vào liên tục, anh Hùng đếm tiền mỗi cá

tay..., Tiệm rất sáng sủa và đẹp, tuy bận rộn với công việc nhưng không quên các bạn bè từ xa đến đã tiếp đón tất cả với tấm lòng chân tình thật vô vàn quý hóa.

Trong thời gian này tôi có nghe quý anh bàn đến chuyện họp mặt 40 năm rời Trường Mẹ vào năm tới, năm 2015, tôi chợt nghĩ trong lòng ôi còn xa!... sao đã nghĩ tới quá sớm vậy mấy anh? Và thời gian trôi đi, lại đến ngày chầm dứt Đại Hội, rồi chia tay, lại vui buồn lẫn lộn, mới họp đó rồi lại tan, một tuần qua đi nhanh quá, chúng tôi lại trở về VA, trở về với công việc và những ngày tháng bình an ngày hai buổi đến công sở, và lại bắt đầu nghe các anh bàn thảo hoạch định cho việc nên tổ chức họp mặt 40 năm rời Trường Mẹ ở đâu? Tiểu Bang nào? Nghe qua chồng tôi thì gần như quý anh muốn tổ chức ở VA, nhưng VA nhân lực quá ít, chỉ có 3 người ở VA (Anh Lượng, anh Lý và anh A) và một anh ở Virginia Beach (anh Tâm), cuối cùng các anh quyết định ở Nam California, tất cả mọi người đều tán thành và hân hoan, vì ai cũng muốn thăm California, xứ “đi dễ, khó về”, tôi nghe thiên hạ đồn như vậy.

Thời gian đi nhanh quá, một năm kể từ ngày Đại Hội 19 TVBQGVN tôi cứ nghĩ còn lâu mới tới ngày Họp mặt Khoá 28 nhưng rồi đã đến và cũng đã trôi qua, đến nay kể từ khi thật sự rời khỏi buổi hội ngộ về lại VA đã hơn hai tuần,

nhưng sao dư âm vẫn còn mãi trong tôi, những ánh mắt chân tình của quý chị niềm nở với chúng tôi, những cái bắt tay siết chặt tình thân của các anh mà tôi nhìn thấy qua nụ cười hân hoan vỡ òa niềm vui trong tận góc ngách của mỗi tâm hồn đều được phơi bày rõ nét trên mỗi khuôn mặt và nụ cười của quý anh cũng như quý chị. Tình thân Võ Bị quả thật là một thứ tình thân đặc biệt hiếm có mà tôi từng chứng kiến, hầu như cứ nghe chồng chị nào là Võ Bị rồi thì tự khắc chúng tôi coi nhau như là chị em một nhà, không nói đến các anh dĩ nhiên là quá thân thiết, như chị em chúng tôi đây từ khắp bốn phương trời họp lại nhưng rất là chân tình, rất là chừa chan tình cảm như là đã biết nhau từ lâu, cái này mới là điều đặc biệt của các nàng dâu Võ Bị.

Chuyến bay của hãng British Air đưa chúng tôi đến phi trường San Francisco vào lúc 1.30pm, nhiệt độ 90 khá nóng, nhưng với lòng háo hức muốn biết những địa danh của Bắc Cali. nên trong tôi không cảm thấy khó chịu vì cái nóng gì cả mà là một niềm hân hoan, thứ nhất tôi chưa được gặp mặt anh chị Trần Tường, nhất là anh Tường rất thân với anh Lượng khi còn ở Huế và tôi nghe anh Tường kể có đến nhà anh Lượng ở Huế rủ đi vượt biên nhưng không gặp, đúng là định mệnh! Người đến đón chúng tôi là anh Trần Tường, gồm có hai chúng tôi và anh chị Nguyễn đình Lập từ New York bay xuống, chỉ chờ khoảng 20 phút là anh Tường đã đến và đưa bốn chúng tôi về nhà, đường xá nơi đây cũng như ở VA, ở NY hay TX... đều là xe và xe chạy ngược chạy xuôi dòng xe nọ nối tiếp dòng xe kia như những con sông con lạch nước cứ chảy mãi và đổ về một nơi nào đó bất tận, có lẽ mãi đến tận nửa đêm may ra dòng xe cộ mới có thể giảm bớt.

Nhà của anh chị Tường thật là nên thơ, căn nhà màu hồng dễ thương với cây chanh sai trái, trong nhà có trồng một giàn dây leo trầu bà lá xanh mướt trông thật mát mắt mỗi khi đi làm về, nhà cửa thật gọn gàng sạch sẽ và ngăn nắp, mọi thứ đều ngay ngắn, tôi có cảm tưởng anh vẫn mang theo cái hành trang của những tháng năm học ở trong

Trường Mẹ, mọi thứ ngăn nắp, cái nào ra cái đó, như phong cách và nói chuyện của anh vui mà vẫn thoáng nét cương quyết và bướng bỉnh (xin lỗi, tôi có chút nhận xét). Anh Trường sau khi chỉ cho chúng tôi chỗ nghỉ ngơi và cho mượn luôn một chiếc xe chạy thoải mái, muốn đi đâu thì đi, rồi anh lại vội vã chạy ra shop cùng làm việc với chị. Tôi thấy anh Trường thật là chung thủy với vợ quá xá, ai đòi học xong Đại Học có công việc ngon lành không thèm làm chỉ vì sợ bà xã cắt tóc một mình buồn nên anh bỏ việc theo chân người tình trăm năm... quả thật hiếm có. Anh chị thật là hạnh phúc.

Tiếp theo, chúng tôi rất hân hạnh được tiếp đón vô cùng linh đình và nồng ấm tình thân, dưới sự sắp xếp của vợ chồng anh chị Nguyễn đức Quyên. Đường tìm đến căn nhà dễ thương của anh chị Quyên cũng không lấy gì làm khó khăn vì thời buổi hiện đại, muốn tìm đường cứ vào Google Map là bất cứ nơi nào cũng tìm được hết. Nhà anh chị Quyên cũng rất xinh xắn, khu Mobil home thật là yên tĩnh ở ngay trung tâm gần chợ, gần phố thật là thoải mái cho việc mua sắm. Chị Quyên và hai cô con gái rất ư là dễ thương, nấu những món ăn thật ngon đãi khách, nào là cà ri gà, tôm chiên, bánh bột lọc, gỏi, thịt quay, ôi nhiều thứ quá không thể nào nhớ cho hết, rồi các anh chị lần lượt đến mỗi người lại đem một món, sao mà nhiều thức ăn quá, nhìn là no mất rồi, tiếp đãi rất chu đáo, các anh lại tay bắt mặt mừng, thao thao bất tuyệt, lại chụp hình, lại nói, lại nghe các anh “thôi, dồ đi...”, nghe cụng ly lạnh canh cách, sóng bia màu vàng xuyên qua chút ánh nắng buổi chiều sáng sắn trong ly thủy tinh nhìn cũng đẹp mắt, nhìn các anh vui chúng tôi vui lây, các chị tự động vây lại thành một nhóm của quý bà tha hồ nói chuyện chồng con, chuyện nấu ăn, chuyện công việc ...Tôi thật sự không được biết nhiều quý anh trong Khoá 28 TVBQGVN cho nên rất giới hạn, chỉ biết anh chị Sang, anh chị Tường, anh chị Quyên, anh chị Ngọc (Úc), anh Tiên, anh Minh, anh Thu,...còn nhiều anh quá không thể nhớ hết, xin bỏ lỗi cho. Cuộc vui cứ kéo dài mãi cho đến khuya gần mười giờ, chúng tôi phải xin phép ra về tuy rượu bia và thức ăn

vẫn còn đầy bàn,... Anh Quyền nói với tôi: “thôi chị về trước đi, để thằng Lượng ở lại đó, mai nó về cũng được”, tôi nói “không được, cho vợ chồng tôi phải cùng đi và cùng về anh ạ, tôi không biết có làm anh buồn không?”. Vì thật tình mà nói là anh làm tiệc welcome người từ VA và NY mà ra về sớm cũng không vui, nhưng đường xa lắm, chúng tôi về đến nhà cũng đã 12 giờ khuya, tôi phải lái chiếc xe truck của anh Tường vì các anh đã uống rồi làm sao cầm lái?

Sáng hôm sau lại được Anh Sang và anh chị Ngọc dẫn đường đi xem Golden Gate và con đường vòng uốn khúc quanh co lên dốc, xuống dốc mà tôi nghe miêu tả rất là đẹp nhưng cũng rất là dễ sợ, có nhiều chị đã phải chóng mặt khi đi tham quan thắng cảnh này, nhưng mà đẹp thật, nhà hai bên đường đều trồng các loại hoa rất đẹp màu sắc sỡ, con đường không tráng nhựa mà được lát bằng gạch màu tím tím, mang nét đặc trưng của phong cảnh nơi này, kể ra cũng hơi sờ sợ khi xe xuống dốc, nhưng chúng tôi hoàn toàn tin tưởng vào tay lái của anh Trần Tường đã ở nơi này khá lâu, dày kinh nghiệm lái xe, mọi người yên tâm tha hồ ngồi tán dóc và ngắm cảnh, thiệt là cảm ơn anh Tường chi lạ!!!

Sau đó đi thăm cây cầu đẹp và nổi tiếng, chụp hình quá trời, gió thổi lồng lộng bay cả tóc...và lạnh nữa chứ!!! Hôm đó bầu trời không được sáng lắm, mây mù giăng khắp lối, phải đến tận chân cầu mới thấy rõ được vài nhịp cầu sơn màu đỏ, người đi rất đông, kẻ ngược người xuôi, đi bộ và đi xe đạp rất nhiều, gió thổi mạnh từ phía mặt biển làm cho mũ nón xém bay theo gió, nhưng rồi ai cũng cố gắng để chụp vài tấm hình kỷ niệm, anh Sang nói: “tui đi lên đây cả trăm lần rồi”, sau đó anh Sang lại đưa đoàn đi lên thăm viếng thêm một thắng cảnh nổi tiếng khác, đó là cái tháp cao thiết cao (tôi không nhớ tên), nơi đây phong cảnh thật đẹp khi đứng nhìn từ trên cao nhìn xuống xa xa là thành phố với những cây cầu bắt chồng chéo nhau trông thật là ngoạn mục, nói đến cầu đường thì thật không đâu bằng nước Mỹ, kỹ thuật tối tân, đường xá thi chạy êm ru không nghe tiếng máy xe vì

đường không có ổ gà ổ vịt, mỗi khi được đi trên những cây cầu hay những con đường mà tôi đã từng đi qua, tôi luôn thầm cảm ơn những kỹ sư, những công nhân, những người đã làm việc dưới trời mưa trời nắng bất luận ngày đêm cho kịp với thi công của các công trình, tôi thấy họ thật là những người đáng quý trọng, tôi luôn thầm cầu nguyện cho họ được an lành và luôn cảm ơn những người đã làm đường làm cầu cho chúng ta đi, tôi âm thầm nghĩ trong lòng cảm ơn nước Mỹ, đã cru mang chúng tôi, chúng ta đến đây, con cái được ăn học thành tài nơi xứ người, chúng ta ai cũng có công ăn việc làm ổn định, mọi người giờ này ai cũng thảnh thơi, được đi đây đi đó, mở mang tầm nhìn, xin cảm ơn và cảm ơn nước Mỹ ngàn lần không hết, tôi lại lẩm cẩm nữa rồi... . Chị Sang và chị Ngọc thật chu đáo đã mua đầy đủ các loại bánh mì thit nguội, pate, bánh ngọt, trái cây đủ loại, tất cả dùng chân ngồi nghỉ dưới bóng mát và thức ăn được đem ra, coi như picnic, ăn uống no đủ, rồi sau đó lên xe chia tay, hẹn gặp lại ở Nam Cali., Nhân tiện nơi đây xin nói lời cảm ơn chị Sang rất nhiều, chị luôn chu đáo lo lắng cho mọi người trong lần họp mặt 2005, anh Lượng về nhà cứ khen chị Sang rất giỏi và rất chu đáo, giờ tôi mới được chiêm ngưỡng tài của chị, xin cảm ơn chị lần nữa.

Sáng hôm sau chúng tôi lại khăn gói tiếp tục lên đường thẳng tiến Nam Cali. nơi sẽ hội tụ tất cả quý anh chị và tôi thầm nghĩ có lẽ cũng bẽ tung cái nhà chứ không ít với các “ông tướng” lâu ngày gặp nhau!!! Theo sắp xếp thì vợ chồng tôi đi chung xe do anh Tiến (thầy dạy lái xe) chở chúng tôi, anh chi Lập NY đi với anh chị Tường. Ở đây cũng có một chuyện để nói, cũng vui, phone của anh Tiến hết battery nên không gọi vào được, anh hẹn 6:00am có mặt nhà anh Tường, mọi người dậy sớm chuẩn bị sẵn sàng, thời gian như dừng lại khi chờ đợi, các anh cứ gọi mãi nhưng không thấy anh Tiến bắt phone, mọi người đoán non đoán già có lẽ kẹt xe, có lẽ xe bị hỏng bất ngờ hay anh Tiến ngủ quên... anh Tường còn nói là có khi thay đổi không đi được nên anh Tiến cho mọi người ú tim chơi...ôi thôi khi chờ đợi một phút

dài như thế kỷ, anh Tiến vẫn bật tằm, 6:50 am rồi vẫn không thấy bóng dáng anh Tiến, thế là mấy anh tính kế hoạch B, đi hai xe của anh Tường và nếu lên nhà anh chị Sang còn chỗ ngồi thì cố gắng nhét vào một hai người chi đó, cùng lắm là đi xe đồ Hoàng và hành lý sẽ gửi nhờ xe của anh Minh... đang tính toán như vậy, thì nghe tiếng còi xe và anh Tiến lù lù xuất hiện.. ôi trời đất !!! Cái anh này chơi trò ú tim làm thiên hạ đang chơi với, nhưng sự xuất hiện của anh làm mọi người cảm thấy nhẹ nhõm như trút được gánh nặng. Chúng tôi lại lên xe và thẳng tiến Nam Cali., trên đường đi tôi được nghe anh Tiến kể nhiều chuyện vui và dí dỏm, anh là thầy giáo dạy lái xe 20 năm kinh nghiệm, đang đi trên đường vẫn có học sinh ghi danh học lái xe với Thầy Tiến, Thầy nói năng ngọt ngào với học sinh lắm, “xin lỗi Thầy phải hỏi em năm nay bao nhiêu tuổi, hỏi để biết mà tính giá học phí, OK, nếu em thấy đắt quá thì có thể dọ hỏi chung quanh rồi trở lại học Thầy cũng đồng ý, không sao!!!” Thầy giáo Tiến nói năng ngọt như mía lùi và nhất là gọi cho vợ lại còn ngọt ngào hơn, chị Tiến không đi được thật là đáng tiếc, anh Tiến có một gia đình với các con gái và rể thật là giỏi và dễ thương, xin được chúc mừng anh chị Tiến. Xe chạy bon bon trên xa lộ, chúng tôi có thấy một chiếc xe màu đen đang dừng lại vì được Police hỏi thăm, chúng tôi đang lo ngại không biết có phải xe anh Tường không, sao thấy giống quá, đường thì êm không ổ gà, rất vắng xe có lẽ chân ga phóng cũng thoải mái một chút, đang lo lo trong lòng thì may quá, một chiếc xe chạy song song với xe anh Tiến, bỗng thấy xe anh Tường cười tươi rói và khuôn mặt đầy “phấn khởi”, tay ngoắc ngoắc chúng tôi, vì sao? vì xe anh Tiến khởi hành trước xe anh Tường lâu hơn mười mười lăm phút chi đó, thế mà bây giờ hai xe chạy song song... thật là tuyệt!!! Võ Bị anh mô cũng giỏi hết, mỗi người có một way riêng của họ thật đáng trân trọng.

Xe bon bon chạy và được biết điểm đến đầu tiên là nhà anh chi Cầu, khu nhà thật đẹp và sang trọng yên tĩnh với cây cối xanh mát, hoa thơm thoang thoảng trong gió, một

không khí trong lành, lại cũng thêm một ngạc nhiên nữa xe anh Tường lại cùng đến một lúc với xe anh Tiến trong khi anh Tường có vào một exit nào đó đổ xăng, mọi người đang nghĩ là anh lạc vào một cái thôn nhỏ nào phải tìm đường ra lộ ít nhất cũng mất 10-15 phút, ai dè Bác Tài giỏi quá lại thêm lòng ái mộ trong tôi những người lính Võ Bị đa năng đa hiệu nhưng tiêu xảo cũng không ai bì :):):)

Thật là cảm động với sự tiếp đón đầy thân mật và ân cần với chúng tôi, một nồi bún bò Huế rất ư là hấp dẫn sẵn sàng chờ mọi người tới là nhào vô cho ăn ngay, mỗi người một tô xe lửa bún bò Huế hương vị thơm ngon đậm đà, đĩa rau xanh mát với đủ loại rau thơm bắp chuối thái mỏng, chén nước mắm có ớt đỏ tươi, tô bún rất hấp dẫn với đầy đủ giò heo khoanh, huyết màu nâu chẹn lẫn với màu vàng nhạt của chân giò, màu đỏ của ớt màu, vài cọng hành thơm làm tăng vị giác và khứu giác của mọi người. Anh chị Cầu hỏi thúc mọi người nên ngồi vào bàn dùng bún ngay kéo ngượng mặt ngon, thật là cảm động làm sao tâm chân tình của anh chị, trong khi tôi thấy chị Cầu tay luôn bế cháu ngoại trai mới hai tuổi rất xinh trai và nói tiếng Việt rất dễ thương, cháu biết phân biệt màu sắc rõ ràng giỏi quá, và chị còn chăm sóc một con trai lớn không được khoẻ trong người, nhưng sao anh chị dễ thương quá vậy, sự tận tụy, kiên nhẫn, và vui tươi hoà nhã của chị Cầu luôn luôn làm tôi xúc động mỗi khi nhớ đến chị, thật là một người mẹ, người vợ, người bà tuyệt vời không thể nói hết, chị luôn dịu dàng với con trai, với cháu trai, nụ cười luôn nở trên môi chị, "con muốn cái chi? để mạ lấy kem cho con ăn nghe, ở bà đây nè, cháu cưng của bà ngoan quá..." Chị rất bận rộn với khách nhưng chị thật dễ thương với tất cả, chị còn làm cho mỗi chúng tôi một ly smoothy với các loại trái cây, strawberry, thơm, chuối... rất là ngon và uống vào mát cả dạ, xin ghi nhận nơi đây lòng cảm ơn chân thành của chúng tôi đến anh chị Cầu đã rất hăng hái nhiệt tình tham gia đưa đón mọi người đến nơi đến chốn trong khi đó anh Cầu cũng có chút bệnh trong người mà nhìn anh thật lạc quan và yêu đời, đây là điểm sáng chói mà mỗi chúng ta ai

cũng cần học tập cách sống lạc quan này. Thân tuy có bệnh mà Tâm không bệnh mới là điều quan trọng.

Đến 6.00pm vợ chồng tôi lại theo chân anh Tiến xuống Santa Anna, đường đi thật là kẹt xe vì đúng giờ cao điểm, thiên hạ đi làm về, phải mất 2.30' trên đường đi, xe cộ đông đúc, giờ tan sở cho nên xe không thể chạy nhanh, tới được “Nhà Tổ” (Rent house), nơi Khóa thuê để tập họp mọi người, ôi thôi thì khỏi nói, các anh tay bắt mặt mừng, nói cười rôm rả, căn nhà rộng lớn 4-5 phòng ngủ, bath room trên dưới đều có, kitchen rộng rãi tha hồ bày biện thức ăn, thật cảm kích về sự sắp xếp và lựa chọn của quý anh trong Ban tổ chức. Người đầu tiên tôi được gặp là đại gia Sang, anh vẫn khoẻ và vẫn phong độ, rồi chi Sang, chị Nghị, anh Nghị và lần đầu tiên gặp anh chị Xưa, chị Ngọc (Uc) anh Ngọc đã được gặp năm 2006 ở VA, anh Cao Đức Lan VN, anh chi Trần Thiện Tuấn VN, anh Nguyễn Tri Nam VN là người có tính hai hươc, nói chuyện rất vui, mọi người nghe cười quá trời nhưng nhìn mặt anh Nam cứ tính bơ, anh Nam vui tính thiệt. Tôi được ông xã giới thiệu với Trưởng Ban Tổ Chức, anh chi Lê Phước Nhuận, người đã làm việc rất tích cực cho ngày Hội ngộ, chi Nhuận thật là dễ thương, đáng vẻ hiền hoà và hiếu khách của hai anh chị cho tôi cảm giác thật ấm cúng, cho dù, đây là lần đầu chúng tôi gặp nhau.

Tối đến, chúng tôi về nhà tư gia của anh chi Dương Quý Hùng. Sao tôi thấy ai tên Hùng cũng ở nhà kiểu dinh thự rộng lớn, công ra vào cũng phải có mã số mới vào cổng... nhà anh Hùng Cali. cũng đẹp như nhà anh Hùng Houston TX. Nơi đây còn có anh chị Võ Đức Trí (Hoà), anh Nguyễn Thành Tâm, anh Vũ Đình Hoàng VN (Vũ

Sư), anh Tiến (Thầy dạy lái xe), anh Nguyễn Thế Lương, và vợ chồng chúng tôi, đêm nào về tới nhà cũng nửa đêm.

Anh Tâm là người lái xe chở mọi người đi và về, anh Tiến lái xe bạn đi, bạn về anh Tiến giao chìa khoá xe cho tôi vì lúc đó các anh ngà ngà hết rồi không ai dám giỡn mặt với Police của Cali., nghe nói phạt tới \$500 nếu có uống mà lái xe. Cũng cần nói thêm chút đỉnh là trong lúc làm công việc Thủ quỹ của Ban tổ chức rất là bận rộn, gia đình anh chị Hùng lại có đám tang cụ bà là Mẹ của anh Hùng, rất tiếc chúng tôi không đến viếng nhà quán để thăm được, rất cảm thấy áy náy, tuy bận rộn nhưng anh chị tiếp chúng tôi rất chu đáo, chị Hùng nấu cháo gà rất ngon và bỏ cho mọi người thưởng thức, ai cũng khen ngon, chị Hùng tuy bận rộn nhưng điệu đà với những chiếc áo dài rất thời trang, dáng vẻ mảnh mai rất hợp với những kiểu áo chị đã chọn.

Anh chị Nguyễn Sanh, đôi uyên ương tình tứ, anh Sanh, Trưởng Ban văn nghệ, với giọng nói âm áp của người làm MC đã điều khiển chương trình rất hay và thành công tốt đẹp. Anh chị Huỳnh Tiến, anh Tiến trông rất ưa là nghệ sĩ với cây đàn ghita ngồi lẫn vào đám đông anh vẫn đánh đàn và hát rất hay, anh cũng đã đệm đàn ghita cho chị Hoà vợ anh Trí với ca khúc “Bảy ngày đợi mong” thật tuyệt vời, làm cho ai ai cũng nhớ lại những chiều cuối tuần của thời sinh viên mong chờ một bóng dáng áo hồng đến với Cổng Nam Quan ... tôi cũng lấy làm tiếc không được xem tiết mục nhạc cảnh Cổng Nam Quan chiều cuối tuần đã bị cancelled, anh chị Thu Lai cùng cất tiếng hát với cung đàn, nhạc và lời do chính anh chị sáng tác thật hay và làm lắng đọng tâm hồn mỗi người. Xin cảm ơn anh chị Thu Lai đã tặng tập nhạc.

Sôi nổi nhất vẫn là lúc các anh cùng cất tiếng hát: “...Ta đoàn Sinh viên Võ Bị VN, cùng hát khúc ca quân hành, đoàn sinh viên ta siết chặt dây thân ái.....”. Tiếng hát mạnh và hùng dũng hòa theo là điệu nhạc trống mạnh và dồn dập làm cho không khí trong căn phòng như muốn nổ

tung ra khỏi bốn bức tường để tiếng hát các anh được bay cao và bay xa hơn nữa cho thỏa lòng ao ước, cho thỏa lòng mong đợi và cho thỏa lòng dồn nén bị bắt buộc bỏ cuộc của các anh vào chính cái lúc tuổi đời còn quá trẻ, chí hiên ngang chưa được sử dụng hết mức tối đa đã phải gãy cánh lia cành, hồi tưởng lại không ai mà không lấy làm hối tiếc, bởi vậy nếu có dịp được nghe bất cứ trận đánh nào của các anh ở bất cứ khoá nào thì tôi luôn luôn sốt sắng lắng lòng nghe và đầy sự thán phục các anh. Tôi được nghe kể nhiều từ các anh Khoá 26 và Khoá 28 được nghe từ anh Nhuận Tr. Ban Tổ chức kể lại trận đụng độ khốc liệt vào nhưng ngày cuối cùng của cuộc chiến, tôi lấy làm khâm phục các anh ghê lắm. Trường VBQGVN, nơi đào tạo những SVSQ văn võ song toàn, cho nên tất cả các anh đã tạo nên một bức tranh Võ Bị Đà Lạt rất đẹp, oai hùng, hiên ngang khí phách nhưng không kém phần thơ mộng, kết cuộc là có các chị Võ Bị, chị nào cũng rất giỏi từ quán xuyến công việc nhà đến giao tế bên ngoài,...và xinh đẹp, đúng như câu nói của người xưa “vợ ngoan làm quan cho chồng”.

Ngày thứ bảy cuối tuần thật là đẹp trời cho cuộc picnic, công viên rất rộng và thoáng mát, cỏ xanh, cây cối xanh, các anh chọn một vị trí khá rộng để có thể chơi đánh bóng chuyền, có shelter mái che mát để có bàn ghế quý chị

ngồi hóng mát, có cờ tướng, có bài tây, ai muốn giải trí kiểu nào cũng được, thức ăn lúc nào cũng tuyệt vời, có món bánh cam anh Nguyễn Hữu Tạo mua đến còn nóng giòn, nhắc đến bi giờ vẫn thấy ngon ơi là ngon, cảm ơn anh Tạo. Sau khi mọi người ăn uống no đủ rồi thì đi bộ một vòng quanh park cho thư giãn chân tay, sau đó các anh bắt đầu buổi họp, bầu người Đại Diện cho nhiệm kỳ mới và những việc linh tinh trong Khoá, về phía chị em chúng tôi, sau một hồi đủ trò, nào là chơi kéo co (phe của tôi bị thua te tua, bởi vì có hai đáng tiểu thư là chị Hùng và chị Thành B52, hai chị yêu điều thực nữ này phe kia mới kéo cái một là tụi tôi đã bị ngã lăn cù mèo, trong khi phe bên kia các chị khoẻ quá, nào là chị Nhuận, chị Cầu, chị Tuấn, chị Lý, chị Quyên...tôi không nhớ hết, bên phe tôi yếu xìu thua liên tiếp ba bốn trận, nhưng bù lại chúng tôi có được những trận cười sảng khoái, cười vô tư và cười quên hết sự đời, không nhớ tới các con, không nhớ tới cháu nội, ngoại, chẳng nhớ gì hết và chỉ an lạc trong giây phút hiện tại, chị Nhuận nói đã lâu lắm rồi bao nhiêu chục năm trôi qua bỗng được chơi đùa như ngày xưa còn bé, thật là thú vị và những phút giây này thật đáng trân quý làm sao!!!!

Chiều thứ bảy (nhưng không mưa ngâu), đây là buổi chiều có thể nói là thú vị nhất trong lần họp Khoá. Các anh chị đến

đông đủ, Khóa 31 cũng đến rất đông, chật ních cả người, đứng gần nhau nói cũng không nghe rõ bởi âm thanh của micro và điệu nhạc hùng dũng Võ Bị Hành Khúc cứ vang dội, ôi chao ơi, tôi chưa từng thấy cái không khí sôi động

này. Chưa bao giờ tôi được bắt gặp, tìm tôi rộn ràng lên theo điệu nhạc như cũng muốn hoà chung niềm vui hội ngộ với mọi người, thức ăn do các chị trong BTC mua sắm quá đầy đủ, chị Tiến Hương cứ đi đâu một vòng về lại thấy mua các thứ trái cây, nhất là xoài tươi rất ngon, chị Xưa (Úc) thì cứ loay hoay đi tìm mua cho được cái máy ép trái cây để về làm đẹp gì đó cho các chị, máy chụp hình và quay phim làm việc tối đa, được nghe các anh hát và đàn, anh Huỳnh Tiến, anh Long Pennsylvania chơi ghita, anh chi Thu Lai vừa đàn vừa hát, cũng có mấy chị hát giúp vui, cuộc vui kéo dài mãi tận khuya mọi người mới chịu tạm chia tay về ngủ.

40 năm Hội Ngộ chưa dừng lại nơi đây, vì còn có đêm dạ tiệc mới là quan trọng, tới đây thì tha hồ mà nhìn ngắm các nàng dâu Võ Bị xinh đẹp trong tà áo dài màu xanh biếc... xanh tận chân trời. Các chị thật là đẹp, tôi là phụ nữ mà cũng phải công nhận các chị vợ Võ Bị chị nào cũng rất xinh đẹp và duyên dáng, mỗi người một nét..., các anh thì thật là oai phong trong dạ phục mùa đông, cung kiếm, súng chào, thao diễn,... các anh còn nhớ rõ, đi đứng rất còn đúng phong cách thời sinh viên, rất là trang trọng trong phần nghi lễ, giây phút mặt niệm và Lễ Truy Diệu luôn luôn là phần chính trong các buổi lễ Đại Hội TVBQGVN, cho dù là hội họp của các Khoá hay từng Hội Võ Bị của các nơi trên toàn cầu, không bao giờ thiếu nghi thức quan trọng này, đó mới là Võ Bị, Võ Bị là ở chỗ đó!!!

chi trong ban Tổ chức, phần tặng huy chương, tặng quà, tặng

Lễ chào quốc kỳ, quốc ca Việt Mỹ. Võ Bị Hành Khúc do các anh hát. Trưởng Ban Tổ chức phát biểu, Tr. Ban Văn nghệ, MC.. Buổi lễ tiếp tục với những vinh danh các anh

Huy hiệu, phần giới thiệu tên của các anh trong Khoá 28 hiện diện trong buổi tiệc, phần tặng quà của quý anh Niên trưởng Khóa 25, 26, phần chuyển giao nhiệm kỳ cho Tân Đại Diện Khóa. Phát biểu của Cựu và Tân, thay mặt Khoá, phát biểu của các anh Khóa 31.... Tất cả hoà chung một niềm vui và cùng một lòng nhớ về Trường Mẹ, nhớ những người đã nằm xuống lót đường cho các anh đi, nhớ những người còn kém may mắn đang sống cơ hàn nơi quê nhà, nhớ và nhớ...và cũng hoà chung niềm vui với hiện tại rằng thì là chúng ta đang được ở nơi bến bờ tự do, cơm no áo ấm, con cái có đường tiến thủ, tương lai sáng ngời, tất cả chúng ta đều phải luôn luôn cảm ơn nước Mỹ đã cứu mang chúng ta.

Phần ẩm thực món ăn rất ngon miệng và đẹp mắt, phần tặng hoa cho các chị do các anh Khóa 28 trao tặng một bông hồng tượng trưng cho tình yêu vợ chồng bền vững không nhạt phai, đặc biệt nhất, chưa từng thấy trong các dịp Đại Hội cũng như Hội Địa Phương, đó là Ban Tổ chức quyết định tặng gift cho riêng các chị Khóa 28 một tấm thiệp cảm ơn với 50\$ (cash only) dâng hoàng, chúng tôi nhận mà lòng đầy cảm kích, thật ra công của quý chị trong Ban Tổ chức mà thôi, vậy mà chia đều cho tất cả chị em đều được hưởng thật là cảm động.

Cuộc vui nào rồi cũng đến lúc kết thúc chia tay hẹn ngày tái ngộ... chưa biết khi nào, có chị quả phụ, chị Nguyễn Bon, hỏi anh Tr.Ban Tổ chức rằng sang năm tổ chức ở đâu vậy anh Nhuận????

Sáng thứ hai một số quý anh chị trở về nhà đi làm và phần đông là đi Las Vegas chơi và thử thời vận đỏ đen. Nhiệt độ nơi đây thật là kinh hoàng, tôi thầm nghĩ sẽ không đi thêm lần nữa vì nóng oi là nóng, anh chi Sang luôn là người hướng dẫn đầy kinh nghiệm cho mọi người, từ việc mua phiếu ăn cho đến mua vé đi xem Show giá vé 79\$ cho một người, nói đến đây phải cảm ơn chị Hằng Nghi, chị đã take

time and make a good deal mới mua được giá vé như vậy, nếu không thì giá rất cao. Cảm ơn chị Nghị.

Sáng thứ tư lại khăn gói trở về Nam CA ,chúng tôi được anh Tạo đến đón chờ đi một vòng phố Bolsa, lúc này cũng đã là 5.pm mọi người cảm thấy đói bụng, chị Hiền vợ anh Hường muốn mua đặc sản của Cali. nên anh Tạo chở đi một vòng cho mọi người mua sắm, sau đó đến tiệm phở Pasteur, nhưng không may tiệm đóng cửa ngày thứ tư, chúng tôi lại lang thang kiếm tiệm ăn, tình cờ vào một tiệm Huế đặc

sản bánh nậm bánh bèo bánh bột lọc bánh canh tôm cua chả cá ôi thối cái gì cũng nguyên thủy Huế, và đặc biệt bà chủ là gái Huế Vĩ Dạ, tiếng nói ngọt ngào, phong

cách lịch lãm, lại là chị em bạn Dì ruột của chị Hoà Trí, thế là một màn nhận họ hàng quen biết, kể chuyện ngày xưa của bà chủ thời còn con gái... và chị tuyên bố: “ hôm nay tôi thết đãi tất cả các anh chị, cứ kêu thoải mái tất cả các món không tính tiền...”. Chị thật vui tính dễ thương vô cùng, có một tần số bà chủ nhà hàng bắt được đó là nói về thời trang quần áo, vì con gái của anh chị Hường là người design áo quần thời trang rất đẹp, được vinh danh trên Paris By Night 115, chị chủ tiệm Sông Hương như rà trúng tần số, chị nói thao thao bất tuyệt về áo quần thời trang và chị nói không có gì làm chị vui bằng quần áo thời trang làm chị vui nhất. Còn anh Tạo thì nói rằng hề nói tới thời trang của mấy bà thì tụi tôi chịu thua.

Chúng tôi no nê với các món ăn Huế, rồi cũng phải xin tạm biệt bà chủ quán Sông Hương tốt bụng, vui tính, rộng rãi,... để trở về nhà anh Hùng, chỉ có chị Hùng ở nhà, anh Hùng đi làm chưa về, còn lại vợ chồng tôi và anh chị Hương.

Sáng sớm hôm sau lại đến nhà anh chị Nhuận, Tr. Ban TC, đến cho biết nhà anh chị và sau đó anh chị Hương cùng anh Tâm ra phi trường một lúc. Cuối cùng còn lại hai chúng tôi, hoá ra lại vui vì được anh Nhuận đưa đi chơi Disney Land (chị Nhuận bận đi làm) sau đó về lại nhà gặp chị Nhuận, nấu cơm ăn xong anh chị lái xe đưa vợ chồng chúng tôi ra phi trường LAX. Có lẽ chúng tôi là người khách cuối cùng và sau đó, anh chị được nghỉ ngơi sau một thời gian quá ư là bận rộn.

Cuộc vui nào rồi cũng có đoạn kết và phải nói lời tạm biệt, giờ này khi ngồi ghi lại những kỷ niệm này trong tôi vẫn còn nghe văng vẳng đâu đây những tiếng hát tiếng đàn và những nụ cười của tất cả quý anh chị, thật là một kỷ niệm vô cùng quý báu khó quên cho tất cả mọi người, Xin tạm biệt nơi đây, hẹn ngày được gặp lại.

Kính chúc quý anh chị K28 TVBQGVN và quý quyền mọi sự an lành hạnh phúc.

HOAN HÔ HÀ NỘI SÀI GÒN

Gần giữa tháng 11.2015

Hà nội Sài gòn đi biểu tình lớn

Đả đảo Tập Cận Bình sang Việt Nam giở trò cướp giật

Bè lũ lãnh đạo CSVN khiếp nhược dạ dạ, cúi đầu

Dân chúng Hà nội Sài gòn biểu tình đả đảo Tập Cận

Bình, Trung Cộng.

Tiếng “đả đảo” vang rền dội đến Hoàng sa Trường là của
Việt Nam.

Sóng vỗ rì rào phản nộ, lòng dân Việt Nam ai oán ngập trời.

Con cháu Ngô Quyền, Hưng Đạo, Quang Trung đả đảo Tập
Cận Bình, đả đảo Trung Cộng.

Hà nội Sài gòn đi biểu tình lớn.

Đừng dại nữa nghe, bỏ tên cướp cận Tập Cận Bình, bỏ
Trung cộng .

“Ngọc Hồi” còn in dấu chân voi Quang Trung đại đế, đánh
tan xác rợ Trung bành trướng.

Bạch Đằng giang đổ thắm máu giặc Tàu, xác quân thù trôi
lênh bênh, mồ chôn Hán tặc xâm lăng.

Lịch sử Việt Nam chống ngoại xâm 1000 năm nô lệ giặc Tàu,
vang lừng bốn bể năm châu.

Cả thế giới ai ai cũng đều biết.